

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VII. (XXIII.) ÉVFOLYAM, 05. SZÁM 2012. FEBRUÁR 4.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

KI ÉLI TÚL?

**JÓ ÖTLET VOLT AZ UNIÓS TAGSÁG? HAZAI TERMELÉSÜNKET MEGSZÜNTETTÉK,
PIACAINKAT KISZOLGÁLTATTÁK A NEMZETKÖZI SZEMÉTNEK.
NÉZZÜK MEG ÚJRA: AKAR-E A MAGYAR EMBER MÉG MA IS HŰ EU-CSATLÓS LENNI?
ESETLEG VISSZAVENNÉ AZT, AMIT AZ ÁMÍTÁS FEGYVERÉVEL ELVETTEK TŐLE?**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ZAVARJUK EL A RIPACSOKAT!

Hideg volt a hétvégén. A fenének van kedve kimenni ilyen időben, inkább ide-oda csavargatjuk a televíziót. Szerencsére Piedone felügyelő kalandjait most már nem csak a nyári uborkaszezonban ismételtetik, mint a magyar demokrácia fejlődésének kezdeti szakaszán, hanem télen is. Sőt, a televíziót sem kell bekapcsolnom, amikor A képek sásfészekben jelenetei mennek. Kívülről ismerem őket. A parlamenti pártok átlátták a helyzet tarthatatlanságát, és ha már kenyeret nem tudnak adni, akkor legalább jöjjön a cirkusz. A parlamenti ellenzéki pártok hétvégi bulikkal szórakoztatták a nagy érdeműt.

Gyurcsány Ferenc az oszlásnak indult MSZP romjain összetákolta Demokratikus Koalíció vezére (spanyolul Caudillo, olaszul Duce, de valahogy németül is mondják) már kétharmados választási győzelem, az orbáni intézkedések visszacsinálásának vízióját vázolta fel első kongresszusukon. A „vezér” olyannyira egész nemzetünk vezérének érzi magát, hogy még Kádár János emlékének is tett egy gesztust. Igaz, átlátszó. „Kádár demokratizálni igyekezett a tudáshoz, a kultúrához, az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, és ez olyan örökség, amelynek orbáni lebontása több mint bűn, hiba” – mondá a nagyon demokraták vezére a félműveltek magabiztosságával. A bűn és a hiba szembeállítás nem gyurcsányi gondolat. Antoine de Boulay gróf mondta, miután Napóleon kivégeztette Enghien herceget.

Igaz, ő franciául mondta: „C'est pire qu'un crime. C'est une faute.” Csak azt nem értem, hogy jön ez ide.

A Lehet Más a Politika is történelmi döntést hozott, amely alapjaiban változtathatja meg a külvilág képét a magyar demokráciáról. Nem arra gondolok, hogy a Kossuth tér határain túl aligha ismert Kaufer Virág helyébe a még annyira sem ismert Szél Bernadettet választották képviselőnek. Nem, nem. A nagy döntés, hogy Jávör Benedek, a performanszairól híres biológus-politikus vagy politikus-biológus lett az LMP frakcióvezetője, aki mindjárt meg is osztotta egy vízióját. „Amikor megalapítottuk az LMP-t, volt egy álmom, amit leírtunk az Alapító Nyilatkozatban. Erről az álmról bebizonyosodott, hogy ebben nem lehet partner sem a magyarországi baloldal, sem a magyarországi jobboldal. Ez a vízió tehát ellenfele valamennyi mai parlamenti párt által kínált alternatívának. A kérdés, hogy az LMP hatékonyan meg tudja-e jeleníteni a vízióját.” Hát, mit mondjak? Negyven éves korban ez igazán szép szellemi teljesítmény. De várjál, ne szaladj világgá, megpróbálom lefordítani.

A liberálisok új reménysége azt próbálta elmagyarázni, hogy tökéletesen tisztában van azzal, hogy Magyarországon a liberálisok soha nem fognak egyedül győzni. De mivel a hatalom édes, mindig azzal fognak összefeküdni, aki képes álmaikat valóra váltani. De mivel ma minden olyan bizonytalan, egyelőre csak legyezzetük

magukat, mint az első bálós szűzlányok.

Na, de ez mind semmi! „Attila unokái vagyunk, és nem félünk semmitől! El innen, pizskos rablók, ez a mi hazánk!” – kiáltotta a világba Vona Gábor, a Jobbik vezére. Erre mondja az öreg paraszt faluban, hogy „jól beszélt, de mit mondott”?

Vona úr hosszasan fejtegette, hogy a Jobbik mi nem. Például nem kommunisták, amit persze sejteni lehetett külön bizonyítási eljárás nélkül is. Demokratáknak sem nevezhetőek, mivel a szót már Gyurcsánytól Jávorig sokan lestopolták. Vona úr felvilágosította tudatlan népünket arról is, hogy ők nem nemzetiszocialisták, és végképpen nem fasiszták. Neki is volt egy víziója, úgy látszik, vízió nélkül manapság nem párt egy párt. Vona álma a magyar-orosz-török szövetség. Ekkor országszerte, az esti sör utáni kábultság állapotában több TV-néző férj szolt oda feleségének: édesem, ez hülye?

Az MSZP nem tartott kongresszust ezen a hétvégén. Beerte egy választmányi üléssel, de nem akármilyennel. Simon Gábor, a választmány elnöke irigylésre méltó optimizmussal jelentette ki, hogy az MSZP nélkül a Fideszt nem lehet leváltani. Ebben van némi igazság, leszámítva persze azt a lehetőséget, hogy egy forradalom váltja le a Fideszt is, az MSZP-t is. Simon úr jól ébredhetett aznap, mert csak úgy ömlött belőle a derűlátás. „Okos politikálással”, nyitottsággal az emberek gondjaira, valamint jó szövetségi politikával a kétharmados alkotmányozó többség megszerzése is lehetséges, mondá. Te, emlékszel, mit mond A tanúban Virág elvtárs? „Aki mibennünk nem bíz, az önmagában sem bíz. Aki mibennünk nem bíz, az a mi fényes jövőnkben sem bíz. És aki a mi boldog, fényes jövőnkben nem bíz, az áruló.” Ámen.

A magyar parlamenti politika cirkusza szomorú, és a szomorú cirkusz nem jó. Van, persze, megoldás. Zavarjuk el őket, mint ripacsokat az igazi cirkuszban!

Rajtunk múlik. Mi fizetjük a jegy árát.

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Huszonkét ingatlan, egy Wartburg személygépköci és több mint hatszázmillió forint értékű befektetés szerepel Pintér Sándor most közzétett vagyonynyilatkozatában. Ezekon felül közel másfél milliárd forintos kintlévősége van a belügyminiszternek.

Munkáspárt: Nem tisztünk, és nem is kívánunk mások zsebében turkálni. Ott van arra a megfelelő hatóság, melynek figyelmét minden bizonnyal eddig elkerülte a miniszter úr példátlan „üzleti szerencséje”. Vannak, akik „jókor voltak jó helyen”. Nem is vitatkozunk. Továbbra is azt a „szegény páriát”, azt az ominózus luxus-adót hiányoljuk. Egye fene, a Wartburgot megtarthatná...

2. A BKV-hoz hasonlóan a MÁV Start és a Volán járatain sem élhetnek a korábbi utazási kedvezményeikkel a volt rokkantnyugdíjasok. Néhány hét, és mintegy 300 ezer embernek drágul irreális mértékben az utazása. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy április 1-től megszűnik a 3750 forintos kedvezményes bérlet a rokkantnyugdíjasok számára, attól az időponttól kezdve meg kell venniük a 9800 forintos rendes bérletet, ha utazni akarnak.

Munkáspárt: Dughatjuk homokba a fejünket, de attól még tény: a kilátástalanság elől sokan a rokkantsági nyugdíj csalásába menekültek. Kivizsgálás szükséges, de az vesse rájuk az első követ... Ami viszont egészen bizonyos: a valóban rokkantakat, rehabilitációra szorultakat nem lehet büntetni a feltételezett „csúsztatás” vádjá miatt. A néhány tízezres rehabilitációs járulék megélhetésre sem elég, nehogy teljes árú bérletre. A felülvizsgálati meghurcoltatásról már nem is beszélve! Tessék végre egyértelműen lezárni: aki nyugdíjas, az nyugdíjas, bármiért is, aki pedig nem, annak tessék munkahelyet teremteni!

3. Kovács László MSZP alelnök szerint a világ jobboldali kormányai, így az Orbán-kabinet is kizárólag a megszorításokban látja a gazdasági válság megoldását, míg a baloldal mindenhol tekintettel van a nehezen élőkre és a társadalmi igazságosság jegyében inkább a tehetős rétegekkel fizetési meg a krízis okozta károkat.

Munkáspárt: Kovács úrnak majdnem igaza van. A baloldal valóban ezt teszi. Mi sem bizonyítja jobban, hogy milyen párt az MSZP. Kormányzásuk idején ugyanis csak és kizárólag a bérből és fizetésből élőkre raktak újabb és újabb terheket. Még a gondolat szintjén sem merült fel a bankok, a multinacionális cégek megadóztatása, a vagyonadó pedig végképp tabu volt. Egyszerűen köszönjük Kovács úr, hogy újra tisztába tette a dolgokat.

4. A Századvég Gazdaságkutató Zrt. és a Strategopolis Kft. nyerte meg a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium kutatásra, tanácsadásra és kommunikációs feladatokra vonatkozó nyílt tenderét. A megbízás értéke havi 29 és fél millió forint, három évig.

Munkáspárt: Ha a cégek nevei ismerősen hangzanak, nos, az nem véletlen. Tavalyi kormányzóvivői kinevezéséig ugyanis Giró-Szász András mind a két vállalkozásban érdekelt volt. Ma már nyilván nem, és természetesen barátai és üzlettársai sem. Az meg

végképp nem merül fel senkiben, hogy a megbízásnak lehet bármi köze Giró-Szász mostani pozíciójához. Hiszen például Pintér Sándor is kiszállt biztonsági cégéből, és ott is csak fura egybeesés a kormányzati megrendelés. Hagyjuk is ezt, a sajátos egybeesésektől a jelek szerint nem tud szabadulni se az MSZP, se a Fidesz-kormány, ilyen a világméretű. Azt kérdezzük inkább, hogy ugyan válság és megszorítások idején miért kell tízmilliókat pazarolni „tanácsadásra és kommunikációra”? Hiszen az fel sem merül, hogy kormányzati pénzek kiszervezéséről, lenyúlásáról lenne szó...

5. Tarlós István semmilyen körülmények között nem támogatja a havi tízezer forintos útdíj bevezetését, és biztos abban, hogy ezt a miniszterelnök és a kormány sem teszi.

Munkáspárt: Érdekes egy dolog ez. Hirtelen a semmiből előkerül egy előterjesztés, miszerint mindenki, aki Budapesten közlekedik, fizessen havi tízezer extra forintot, ebből támogatják majd a BKV-t. A semmiből? Nos nem, az aláírók között a főváros vezetői vannak, köztük maga Tarlós is. Sőt, támogatják az ötletet az illetékes minisztériumban is. Aztán mikor nyilvánosságra kerül az ötlet, hirtelen mindenki visszakozik. A történetben persze igazából nem a magyar politikusok gerincessége a gond, ezt megszokhattuk. A probléma az, hogy láthatóan semmilyen tervük nincs a BKV megmentésére. A tömegközlekedési cég szétlopása, vezetőinek premizálása – már Tarlós alatt is – jól ment, a valós gondokra viszont se pénz, se ötlet.

6. A Szolidaritás Mozgalom akár maga is kész önálló erőként megmutatkozni a választásokon, mondta Kónya Péter, a szervezet társelnöke.

Munkáspárt: Kónya úr hónapokkal ezelőtt azt mondta, hogy csak és kizárólag a rendőrök, katonák és tüzoltók jogaiért harcolnak. Aztán távozott a szakszervezethez, s már azt mondta, hogy a demokráciáért küzd, ám politikus sohasem lesz. Azt is mondta, hogy a Szolidaritás civil szervezet, pártokkal ők nem egyezkednek. A múlt héten aztán már a szocialistákat és Gyurcsányékat, no meg az LMP-t hívta egyezkedni. Most pedig már parlamenti fizetésre vágyik. Hasonló lendülettel tünt el a szóhasználatából a munkavállalói jogok képviselője, az új Munka Törvénykönyve elleni harc, és marad egyedül a „Takarodj Orbán!” jelszó. Ilyen elvhű és szavatartó politikusokat bármikor magához ölel a magyar parlamenti ellenzék. Isten hozta Kónya urat is a klubban.

7. A Magyar Posta Zrt. – Magyar Villamosművek Zrt. – MFB Invest Zrt. konzorciuma lesz a negyedik mobilszolgáltató a magyar piacon, miután az összesen 10 milliárdos ajánlatával megnyerte a 900 megahertzes frekvenciasáv 5 megahertz szélességű, egybefüggő „A”-blokk árverését.

Munkáspárt: Üdvözljük az „új magyar szolgáltatót”. Bízunk benne, hogy a jövőben a magyar lakosság javára versenyeznek majd, s nem a korábbi Posta- és MVM sikkasztási botrányok folytatóit köszönhetjük.

TÁJÉKOZTATÓ AZ EU-ALÁÍRÁSGYŰJTÉSHEZ

A Munkáspárt aláírásgyűjtést indít. Az aláírásgyűjtés témája az Európai Unió és Magyarország tagsága az Európai Unióban. Május 1-ig 25 ezer aláírást kívánunk összegyűjteni. Körülbelül ennyi támogatásra lesz majd szükség ahhoz, hogy a Munkáspárt indulhasson a következő EP-választásokon. A gyűjtés befejezése: 2012. május 1., az EU-csatlakozás napja. Az aláírásgyűjtés során az alábbi kérdést tesszük fel:

Megérte-e az EU-tagság?

Követeljük, a kormány vizsgálja meg: Magyarország tagsága az Európai Unióban milyen előnyökkel és milyen hátrányokkal járt?

A nép ennek alapján döntsön arról, hogy továbbra is tagok kívánunk-e maradni, vagy hazánk lépjen ki az EU-ból?

Mire fel az EU-tagság kérdése? Két ok miatt. Egy: nyolc éve, 2004 óta vagyunk az EU tagjai. Azóta nem élünk jobban. Magasabb lett a munkanélküliség, az ország népe kiszolgáltatottabb lett. Nem javult a jogbiztonság, sem az annyi emlegetett létbiztonság.

Kettő: az EU folyamatosan beleavatkozik az ország belügyeibe, gyarmatként kezelve Magyarországot. Ez különösen tapasztalható volt az elmúlt hetekben.

Ilyen helyzetben nem mondjuk, hogy lépjen ki az ország az Unióból, de azt sem, hogy maradjon. Józan mérlegelésre, széles társadalmi döntésre van szükség. Arra akarjuk kötelezni a kormányt: vizsgálja meg, hogy milyen előnyökkel és hátrányokkal járt a csatlakozás. Az eredmény ismeretében döntsön a nép arról, hogy kíván-e továbbra is az EU tagja maradni.

A Szabadságban közölt aláírásgyűjtő ív szabadon fénymásolható és szabadon terjeszthető.

Arra kérünk mindenkit, hogy az üres mezőkbe olvashatóan írja alá nevét. Egy mezőben csak egy név szerepelhet. A papíron tilos a törlés, fehérítés, javítás.

További íveket a Munkáspárt központi székházában lehet kapni, vagy a Munkáspárt központi honlapjáról (www.munkaspart.hu) is letölthető, nyomtatható. Telefonon segítség kérhető: 06-30/307-1166.

Az íveket a Munkáspárt központi székházába kell eljuttatni, legkésőbb április végéig.

ILYEN AZ EURÓPAI UNIÓ NÉMETORSZÁG HELYTARTÓT KÜLDENE GÖRÖGORSZÁGBA

A német kormány azt szeretné, ha Görögország a következő, 130 milliárd eurós segélycsomag fejében átadná az adóztatással és a költségvetési kiadásokkal kapcsolatos döntések feletti szuverenitását egy euróövezeti „költségvetési biztosnak”.

A tervezet alapján az új valutauniós biztosnak vétőjoga lenne a görög kormány költségvetési döntéseivel szemben, ha azok nem állnának összhangban a nemzetközi hitelező szervezetek által kijelölt célokkal.

A többi euróövezeti tagállam pénzügyminiszterei által kinevezendő gondnok felelősségi körébe tartozna a görög kormány „összes nagyobb kiadási tételének” felülvizsgálata.

A tervezet szerint a görög államháztartási konszolidációt „szigorú irányítási és ellenőrzési rendszernek kell alávetni”. Tekintettel a programok eddigi gyenge teljesítésére, Görögországnak el

kell fogadnia, hogy egy bizonyos időre „európai szintre helyezi át” költségvetési szuverenitását. A görög kormánynak törvényben kellene rögzítenie azt is, hogy az állami bevételeket „mindenekelőtt az adósságszolgálatra fordítja”.

A német javaslat köröztetésének megkezdése előtt az EU és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) külön tízoldalas listát adott át Athénnek azokról az „előzetes lépésekről”, amelyeket a görög kormánynak a következő segélycsomag jóváhagyása előtt meg kell tennie. A listán az áll, hogy Görögországnak három éven belül további 150 ezer munkahelyet kell megszüntetnie az állami szektorban, emellett jelentősen vissza kell fognia az egészségügyi kiadásokat.

S figyelem: a német elképzelés nem csak Görögországra vonatkozik, hanem minden, illetve bármelyik euróövezeti országra, amely külső támogatásban részesül. ■

Megérte-e az EU-tagság?

Követeljük, a kormány vizsgálja meg: Magyarország tagsága az Európai Unióban milyen előnyökkel és milyen hátrányokkal járt?

A nép ennek alapján döntsön arról, hogy továbbra is tagok kívánunk-e maradni, vagy hazánk lépjen ki az EU-ból?

Egyetértetek:

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	
10.	
11.	
12.	
13.	
14.	
15.	
16.	
17.	
18.	
19.	
20.	

TEREKEN, UTCÁKON KÜZD A MUNKÁSPÁRT

Eldöntöttük, hogy minden hónap utolsó hetében kimegyünk az utcára, minden megyében egy helyen. S lehetőség szerint igazi kitelepülést szervezünk.

Szerdán a budapesti Népstadion (Stadionok) metróállomással szemben, a füstölthús árus előtt gyülekeztünk, s onnan szóródtunk szét úgy, hogy „lezártuk” a Népstadiont. Aki arra járt, nem távozhatott munkáspárti propagandaanyag nélkül. Szabadság újságot és szórólapot osztogattunk, több száz darab elfogyott, közel huszonöt aktivista szorgos közreműködésével. Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét megszólították, és kedvesen fogadták a helyi árusok. Közben modern forradalmi zene és a párt programjának irányelvei szóltak a hangszóróból.

A kis asztalkán minden propagandaanyagot meg lehetett találni. Sikeres akció volt, még a hideg sem üzte el a lelkes csapatot.

Pénteken az ország számos pontján rendeztek kitelepülést és szórólapozást a magyar kommunisták. Karacs Lajosné

alelnök Székesfehérváron dolgozott huszadmagával. Szerencsére volt nála még egy köteg újság, mert gyorsan

elkapkodták a helyiek. Jókedvű, optimista hangulatú akció volt! – mondta.

Fogarasi Zsuzsanna és Belovitz Károly a győri vasútállomáson dolgoztak. Kelendő volt az Irányelvek és az újság is. A közeli iskola tanulói körbevették az erdészt, aki elmesélte élményeit arról az időről, mikor ő tanult ugyanebben az iskolában. A kezdetben passzív tanulók kértek még újságot, és a mesélés hevében majdnem lekésték a vonatot. Szerencsére mindenki időben hazaért!

Szolnokon délelőtt és délután is tartottak kitelepülést, Nyíregyházán még több újságra volt igény. A vonathoz igyekvő fázós utasok szívesen vették kézbe a vörös újságot. Salgótarjánban és Balassagyarmaton kora reggel, hidegben dolgoztak az aktivisták, az aktív, dolgozó rétegeket szólították meg.

A kecskeméti piac előtt hatalmas sikere volt a radikális hangvételű szórólapnak és A Szabadságnak.

A megyei elnökök és aktivisták hasznos, sikeres akciókat szerveztek, tapasztalatot és bátorságot gyűjtöttek. De nemcsak azt, hanem rengeteg panaszt és jajszót is az elkeseredett, kismizett, szegény emberektől, akik most érzik igazán a kapitalizmus könyörtelen csapásait.

Sok ilyen mozgalmas napot, Munkáspárt! Az utca a miénk!

Mi pedig az emberekért vagyunk! ■

HOGYAN LEGYÜNK TÖBBEN, HOGYAN LEGYÜNK ERŐSEBBEK?

Nem kisebb kérdéssel foglalkozott a Szabó Ervin Akadémia múlt szombati foglalkozása, mint azzal, hogy miként is lehetne a Munkáspárt sorait bővíteni és erősíteni.

Fogarasi Zsuzsanna az életből vett példákkal bizonyította, hogy a tőkés viszonyok és egyéb gondjaink ellenére sem

lehetetlen ez a feladat. A pártépítést azonban komolyan kell venni, tervezni kell, aktívan kell vele foglalkozni.

Az orosz hadvezér, Mihail Kutuzov szavait idézte fel. Kutuzov kövér, mozogni alig tudó, félszemű hadvezér volt már a Napóleoni háborúk idején. Sem a csatákban, sem pedig hadjáratokban nem rohant az élen kivont karddal. De nem volt tétova és nem volt határozatlan. „Türelem és idő, ezek az én hős katonáim!” – adja szájába Tolsztoj a Háború és békében. A pártépítési munka sikeréhez is kitartó munkára, türelemre és időre van szükség.

Lapunk elmélettel foglalkozó részében ismertetjük az előadás legfontosabb tételeit. Az előadás anyagai hamarosan olvashatóak lesznek a Munkáspárt internetes oldalán is.

ZJUGANOV: NEM HAGYJUK A CSALÁSOKAT!

Gennagyij Zjuganov, az Orosz Kommunista Párt (KPRF) elnöke és államfő-jelöltje szerint elkerülhetetlen a második forduló az oroszországi elnökválasztáson. A politikus kampánytájékoztatóján azt hangsúlyozta, hogy ennek érdekében komoly ellenőrzést kell megszervezni, mivel a Vlagyimir Putyint indító kormánypárt, az Egységes Oroszország stábjában úgy készülnek, hogy egyfordulós legyen a választás.

Zjuganov elmondta, hogy 300 ezer megfigyelőjük áll készen, de még 200 ezret tudnak mozgósítani a március 4-i elnökválasztásra.

Alekszandr Kinyev, a Golosz független orosz jogvédő szervezet elemzője a kormányfői utasításra szavazóhelyiségekbe szerelt kameráktól nem vár el sokat. Látszatintézkedésnek tartja, és attól fél, hogy a felvételeket információgyűjtésre használják, és nem arra, hogy megakadályozzák a választási visszaéléseket.

A Kommerszant című lap beszámolója szerint a szervezet munkatársai azt tapasztalják az egész országban, hogy az elnökválasztáshoz közeledve a hatalom egyre nagyobb nyomást gyakorol az ellenzékre, a tüntetések résztvevőire, a független újságírókra. A hatóságok akadályozzák tevékenységüket, kilakoltatják őket az irodájukból, lehallgatják az aktivistákat, feltörik elektronikus levelezésüket a közösségi oldalakon.

A Golosz tájékoztatójáról egyetlen nagyobb orosz hírügynökség és központi televíziós csatorna sem számolt be.

Ezek a médiumok Vlagyimir Putyin kormányfői tevékenységéről azonban folyamatosan tudósítanak. Az elnökválasztási kampány eddig lanyhának mutatkozott, mintha a hatalomnak az lenne jó, ha minél kevesebben mennének el szavazni, hiszen támogatóik mindenképpen voksolni fognak.

A háttérben azonban sokkal erőteljesebb a készülődés. A régiókban sorra váltják le azokat a közigazgatási vezetőket, akik nem produkáltak elegendő szavazatot a kormányzó Egységes Oroszországnak a tavaly decemberi parlamenti választáson. A Golosz elemzője szerint ugyanez vár a választási bizottságok vezetőire is.

NÉMET DEMOKRÁCIA: A TITKOSSZOLGÁLAT BALOLDALIAKAT FIGYELT

Németországban – a belügyminisztérium korábbi állításával szemben – az alkotmányvédelmi hivatal (BfV) nemcsak nyilvános adatok elemzésével kíséri figyelemmel a volt keletnémet állampárt utódszervezetéből alakult Baloldal (Die Linke) tevékenységét, de titkosszolgálati módszereket is alkalmaz, és a korábban becsültnél jóval több parlamenti képviselőt figyel meg.

A Der Spiegel című hírmagazin szerint öt tartományban a BfV helyi szervezete klasszikus titkosszolgálati eszközöket is alkalmaz a Baloldallal szemben. A legutóbbi országos választáson csaknem 12 százalékot szerzett pártban így a belső elhárítás beépített emberei is dolgoznak, egyes politikusokat pedig lehallgat a hivatal, és más módszereket is alkalmaz.

A BfV a párt 76 fős Bundestag-frakciójából nem 27, hanem 42 képviselőt tart szemmel – közölte Klaus Ernst, a párt társelnöke az alkotmányvédelem tartományi szervezeteitől származó adatokra hivatkozva.

A belügyminisztérium és az érintett tartományok azzal indokolják

a belső elhárítás eljárását, hogy a párt egyes csoportosulásai szélsőséges, a demokratikus berendezkedésre nézve veszélyes nézeteket vallanak. Így például a Kommunista platform vagy a Marxista fórum céljai nem férnek össze az alaptörvénnyel, ezért indokolt az ilyen csoportokkal kapcsolatban álló parlamenti képviselők megfigyelése. Az eljárás pedig törvényes, egy alkotmánybíróági határozat kifejezetten felhatalmazza a hivatalt választott tisztségben dolgozó

politikusok megfigyelésére - hangoztatja a belügyi tárca.

Az ellenzék élesen bírálta a BfV-t a Baloldal megfigyelése miatt, és több vezető kormánypárti politikus is jelezte, hogy nem tartja helyesnek a hivatal gyakorlatát. Többen azt a véleményt fogalmazták meg, hogy a belső elhárítás aránytalanul nagy figyelmet fordít a Baloldalra, miközben egy neonáci terrorista sejt több mint egy évtizedig szabadon garázdálkodhatott Németországban.

MEGHÍVÓ

Budapest felszabadulására emlékezünk
február 13-án, hétfőn 14.30-kor
a Deák téri Bajcsy-Zsilinszky emlékműnél.

Mindenkit szeretettel vár a Munkáspárt!

ÉPÍTSÜK A PÁRTOT!

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

Szabó Ervin Akadémia
Munkáspárt, 2011-2012.

Pártépítésről beszélünk, párt tagjai vagyunk, de vajon tisztában vagyunk-e azzal, hogy mi is egy politikai párt általában, és miben különbözik a Munkáspárt más pártoktól? A párt olyan társadalmi szervezet, amely az államban a politikai hatalom megszerzésére és gyakorlására törekszik az általa képviselt társadalmi osztályok és rétegek érdekében.

A PÁRTOK LÉTREJÖTTE ÉS MEGSZŰNÉSE

A politikai pártok akkor kezdenek létrejönni, amikor a társadalom osztályokra bomlik, és a különböző osztályoknak eltérő érdekeik vannak. A párt tehát nem egyszerűen az azonosan gondolkodó emberek közössége, hanem egy társadalmi réteg érdekében fellépő intézmény.

Korábban is léteztek pártok, de a mai értelemben vett pártok kialakulása az 1789-es francia forradalom után kezdődik, és a 19. század végén kap lendületet. Ez összefügg azzal, hogy az európai országokban ettől az időtől kezdve válik általánossá a választói jog, a képviseleti demokrácia a tőkés hatalomgyakorlás fő eszközévé válik.

Annak mértékében, ahogyan közeledünk az új közösségi társadalomhoz, amelyben a tulajdon a közösség tulajdonában van, az osztálykülönbségek fokozatosan csökkennek, és így a pártok érdekérvényesítő szerepét társadalmi szervezetek veszik át. **Ezt fontos hangsúlyozni, mert a mai tőkés elmélet a pártokat, a többpártrendszert kiáltják ki a demokrácia netovábbjának, és nem fogadják el az érdekkifejezés más formáit.**

PÁRTOK ÉS TÁRSADALMI OSZTÁLYOK

A tőkésosztály általában nem egynemű, így a különböző tőkéscsoportok érdekeit több párt is kifejezheti. Magyarországon a tőkésosztály érdekeit fejezi ki az MSZP is, a Fidesz is, a többi parlamenti párt is. A különbség közöttük nem ebben van.

A különbség abban van, hogy a tőkésosztály melyik részének érdekeit fejezik ki.

A Fidesz és a KDNP a magyar tőkésosztály konzervatív, német-orientált részét képviseli. Az MSZP, az LMP a tőkésosztály liberális, USA-Izrael felé orientálódó csoportjának képviselője.

A 20. század második felében a tömegpártok gyűjtőpárttá alakulnak. Alapvetően ezek is a tőkésosztály valamely csoportjának érdekeit fejezik ki, de egyidejűleg sok társadalmi réteget igyekeznek magukba foglalni. A gyűjtőpárt logikája a fogyasztói logikára hasonlít. A párt az állam és a társadalom között közvetítő alkuszhoz hasonlít, és próbálja eladni a fogyasztóknak a termékeket, amelyeket megrendelnek. Jelenleg ilyen gyűjtőpárt a Fidesz, amely egyszerre foglal magában különböző társadalmi csoportokat és irányzatokat.

A dolgozók, a munkásság érdekeit csak egy párt, a marxista-leninista párt, a mi esetünkben a Munkáspárt

fejezi ki. A mai szociáldemokrata pártok a dolgozók nevében beszélnek, de a valóságban a tőkés érdekeit valósítják meg. Ezt mutatja az MSZP elmúlt 22 éves tevékenysége.

A marxista-kommunista pártoktól leszakadó opportunistarevizionista pártok marxista fogalmakat is használnak, szocializmusról beszélnek, de valójában a szociáldemokráciához állnak közel, s tagjaik szubjektív szándékától függetlenül nem a dolgozók, hanem a tőke, a kapitalizmus érdekeit szolgálják. Magyarországon ilyen a Munkáspárt-2006 szervezet.

A párt az adott társadalmi osztály legaktívabb, politikailag legfelkészültebb tagjait foglalja magába, soha nem terjed ki az egész osztályra. Ez igaz a marxista-kommunista pártokra is, amelyek a munkásság, a dolgozók érdekeit képviselik, de tagjai között csak a dolgozók legtudatosabb képviselői vannak.

A párt – tagjainak szubjektív meggyőződésétől függetlenül – mindig az adott osztály érdekeit képviseli. Magyarországon gyakran mondják, hogy az MSZP-ben sok baloldali ember van. Ez lehet igaz, de az MSZP politikáját – az ő szubjektív szándékától függetlenül – az határozza meg, hogy az MSZP a magyar és a külföldi nagytőke érdekeit képviseli.

A párt az adott társadalom politikai felépítményének része. Ebben hasonlít a politikai felépítmény más intézményeire, a szakszervezetekre, társadalmi (civil) szervezetekre. Vannak azonban lényeges különbségek.

Az **államtól** abban különbözik, hogy a párt nem rendelkezik közhatalommal és kényszerítő erővel. Az állam viszont igen.

A **szakszervezet** a munkavállalók olyan érdekvédelmet szolgáló tartós egyesülése, amelynek célja közös követelések elérése a munka világában, különösen a munkabérek, a munkavégzés szabályai területén és a munkavállalók számára fontos szociális kérdésekben.

A szakszervezet sem lehet mentes a politikától, bármit is állítsanak vezetőik, hiszen céljaik csak a politika, törvények, döntések útján érhetőek el. Ugyanakkor a szakszervezet nem törekszik a hatalom megszerzésére vagy a társadalmi rendszer megváltoztatására. Ez utóbbit nagyon fontos szem előtt tartani, mert a szakszervezetektől, még a legosztályharcosabb szervezetektől sem várhatjuk el olyan feladatok elvégzését, amelyek objektíve nem az ő dolguk.

A marxista-kommunista párt számára a szakszervezetekkel való együttműködés a párt természetéből fakad, hiszen a párt és a dolgozók alapvető céljai azonosak. Még akkor is, ha ezt nem mindig ismerik fel.

A **társadalmi szervezet** (vagy civilszervezet) olyan minden kormánytól független, civilekből álló nonprofit szervezet, amely saját költségvetéssel rendelkezik. Általában spontán módon, kezdeményezésre, mozgalomból kinőve jön létre. A társadalmi

szervezet korlátozott tevékenységi körrel rendelkezik. Nem a hatalom megszerzésére törekszik, hanem a hatalom befolyásolására.

A Munkáspárt a társadalmi szervezeteket fontos eszköznek tekinti a társadalmi érdekek kifejezésében. Mivel a Munkáspárt érdekei egybeesnek a társadalom többségét kitevő dolgozók érdekeivel, potenciális szövetségest lát a dolgozó emberek életével foglalkozó társadalmi szervezetekben.

HARCOLÓ PÁRT, MARXISTA-LENINISTA PÁRT

A munkásság, a dolgozó osztályok első pártjai az 1840-es években jöttek létre, miután a dolgozó tömegek kezdték felismerni, hogy érdekeik eltérnek a tőkés érdekeiktől, és szükség van olyan szervezetre, amely a politika színterén képviseli őket. Ezek a szervezetek még nem voltak harcoló pártok. Küldetésük a munkásság ügyének propagálása volt.

A 19. század második felében jönnek létre a klasszikus szociáldemokrata pártok, amelyek eleinte a szocializmust tartják céljuknak. Ezek a szervezetek általában a szakszervezeti tagságra támaszkodtak, tudatosan lépnek fel a tőkés kizsákmányolás ellen. Fő harci eszközük a parlamenti választás.

A 20. század elején változik a helyzet. A kapitalizmus válságba kerül, kialakul az imperializmus, és egyre közelebb kerül a szocialista forradalom lehetősége. A szociáldemokrata pártok eszközei, a parlamentarizmus már nem alkalmasak a feladatnak az elvégzésére. Ez a kor szüli meg a tőkés rendszer ellen harcoló, a kapitalizmus megdöntését célul tűző marxista-leninista kommunista pártokat.

A marxista-kommunista párt a munkásosztály, a dolgozók érdekeit kívánja megvalósítani. Ez azt is jelenti, hogy nem képviseli a tőkésosztály érdekeit, ilyen értelemben nem össz-nemzeti párt.

A marxista-kommunista harcoló párt antikapitalista, antiimperialista párt. A kapitalizmus nem az emberről szól, hanem a pénzről. Mi az emberekért dolgozunk, értük és nekik akarunk új társadalmat építeni. A dolgozók oldalán állunk, a tőke korlátozására törekszünk. A jövő útja pedig a közösségi társadalom.

A marxista-kommunista harcoló párt baloldali párt is. A baloldal nem marxista fogalom, a tőkés rendszer találmánya. Arra jó, hogy manipulálja az embereket, eltakarja a tőkés pártok tőkés lényegét, egy kalap alá vegye, mondjuk az MSZP-t, az LMP-t és másokat.

A Munkáspártnak világos véleménye van arról, hogy mit tekint baloldalinak. Pártunk program-tervezete így fogalmaz: „A baloldali az, aki a munkásért, a dolgozóért, a kizsákmányoltért dolgozik. A jobboldali az, aki nem érte tesz, hanem a tőke érdekeit tartja szem előtt. A baloldaliság jellemző vonása a tőke-ellenesség.”

A marxista-kommunista párt harci szervezet. Más szóval: nem nyugdíjas klub, nem Internetes hálózat, nem polgári párt, hanem harcoló politikai alakulat. Szerveznie kell a dolgozókat, segíteni sztrájkmozgalmakat, jelen lenni az utcai küzdelmekben. A dolgozó osztályok rendelkezhetnek más harci szervezetekkel is, de a kommunista-marxista harcoló párt a dolgozó szervezetek között a legmagasabb szervezettségű.

A marxista-kommunista harcoló párt politikailag és eszmeileg egységes. Egy ideológiát, egy politikát képvisel. Nincsenek, és nem lehetnek frakciók, platformok. A marxista-

kommunista pártok alapvető ismérve a demokratikus centralizmus elve.

MI A PÁRTÉPÍTÉS?

A pártépítés mindazon tevékenységek összessége, amelyek a párt szervezeti erősítésére, tagságának mennyiségi és minőségi fejlesztésére, a párttagok képzésére és nevelésére, pártmunkával való ellátására, a párt stratégiájának végrehajtására irányulnak.

A Munkáspárt pártépítő tevékenységének célja a mai viszonyoknak megfelelő harcra alkalmas szervezet kiépítése, a Munkáspárt marxista-leninista elveivel azonosuló és azok megvalósításában részt venni kívánó emberek felvétele a pártba, a Munkáspárt stratégiai céljainak megvalósítása.

A PÁRTÉPÍTÉS A TAKTIKA RÉSZÉ

Emlékeztetőül idézzük fel ismereteinket a párt stratégiájáról és taktikájáról.

A stratégia azon célok összessége, amelyet egy adott történelmi szakaszban el akarunk érni.

A taktika azon rövid távú célok, harci eszközök, munkaformák összessége, amelyekkel az adott stratégiát valóra kívánjuk váltani.

A taktika - mint tudjuk - változó, és változnia is kell. A taktikát meghatározza az adott szakaszban alkalmazott stratégia; a tőkésosztály és a dolgozó osztályok közötti erőviszonyok; a tőkésosztály különböző rétegei közötti erőviszonyok, ellentétek; az adott kor sajátosságai; a valóságos élet, a gyakorlat.

TAGSÁGI KÖVETELMÉNYEK

Ki lehet a Munkáspárt tagja? Kikre van szüksége egy marxista-kommunista pártnak? Milyen rétegek és személyek megnyerésére törekszik a Munkáspárt?

A Munkáspárt nem egyszerűen új embereket keres a pártba, hanem olyan új embereket, akik vállalják a párt célkitűzéseit, részt vesznek annak végrehajtásában, s anyagilag is támogatják a pártot.

A szervezeti szabályzatunk az alábbiakat mondja:

„A Munkáspárt, mint tudatos, szervezett, önkéntes politikai közösség, azt hívja és veszi fel tagjai sorába, aki vállalja a tagsági viszony alapvető hármast követelményét:

- Elfogadja a párt programját, kommunista céljait, demokratikusan kialakított többségi politikáját.**
- Megvalósításáért erejéhez mérten konkrét munkát végez a párt egy szervezetében.**
- Rendszeresen fizeti a tagdíjat, lehetősége szerint anyagilag támogatja „A Szabadság” hetilap megjelenését.”**

Ezek a nemzetközi és a magyar munkásmozgalom tapasztalatain alapuló követelmények, amelyek nélkül nincs marxista-leninista párt. Ma a feladatunk az, hogy belülről fegyelmezett, centralizált pártot teremtsünk, kifelé viszont nagy fokú nyitottságot, szociális érzékenységet, kompromisszumkészséget tanúsítsunk. ■

AMERIKAI JÚDÁSPÉNZ AFGANISZTÁNRA

A Pentagon több pénzt fordít az Afganisztánban harcoló kelet-európai szövetségeseire – köztük Magyarországra.

A tervek szerint az Egyesült Államok 100 millió dollárt, vagyis a tavalyinál 33 százalékkal nagyobb összeget szán arra, hogy kiképzést és felszerelést biztosítson azon országok részére, amelyek Afganisztánban segítséget nyújtanak Amerikának a különleges műveletekben és a tálibok ellen harcoló afgán erők kiképzésében.

A legnagyobb mértékben Magyarország, Lengyelország, Románia és Litvánia számára nyújtott támogatást növelik meg. Ezek az országok az indoklás szerint rendkívüli méretékben járultak hozzá csapatokkal a NATO vezette afganisztáni koalícióhoz.

Magyarország 13,3 millió dollárt kap a szeptember 30-án lezáruló pénzügyi évben, szemben a tavalyi 2,87 millió dollárral. Lengyelországnak a korábbi 2,85 millió dollárral szemben 14 milliót kap, Románia támogatása 7,3 millióról 14,3 millióra nő, Litvánia pedig a korábbi 5,7 millió helyett 12,8 milliót kap.

A Pentagon egyre jobban támaszkodik kelet-európai – többségükben NATO-tag – szövetségeseire, miközben a szövetség

olyan tagjai, mint Nagy-Britannia, Hollandia és Németország csökkenti katonai kiadásait. A nyugat-európai szövetségesek arra készülnek, hogy szeptemberig a Pentagon csapatkivonásaival arányosan, harmadával csökkentsék csapataik létszámát Afganisztánban.

Leon Panetta amerikai védelmi miniszter a közelmúltban jelentette be, hogy az Egyesült Államok a felére csökkenti hagyományos fegyverzetű hadosztályainak

számát, miközben a következő évtized folyamán 490 milliárd dollárral csökkenti kiadásait, és a figyelmét Ázsia felé fordítja. A tervezett csapatcsökkentés keretében 6-10 ezer amerikai katona távozik majd a kontinensről, túlnyomórészt Nyugat-Európából. Az Egyesült Államok a Pentagon honlapján közzétett, 2010. decemberi adatok szerint csaknem 80 ezer katonát állomásoztatott Európában, ebből több mint 54 ezret Németországban. ■

ÚJABB HORVÁT FEGYVER-BOTRÁNY

CARLOS KRUMM NAPJAINKBAN

Chilében jogerősen szabadságvesztésre ítélték hét katonatisztet és két polgári személyt, mert két évtizeddel ezelőtt részt vettek egy illegális akcióban, amelynek az volt a célja, hogy az ENSZ-embargót megsértve fegyvereket szállítsanak Horvátországba.

A vádlottak – köztük két tábornok – három évig terjedő büntetést kaptak, de ezt házi őrizetre enyhítette a bíróság. Egy nyugalmazott tábornokot és egy polgári személyt felmentettek.

A fegyvercsempészetre tett kísérlet Budapesten vallott kudarcot, amikor a hatóságok 1991. december 1-én felfedezték, hogy a magánrepülőgépen érkezett, 36

ládába csomagolt 11,5 tonnás szállítmány a kísérő okmányokkal ellentétben nem Srí Lankának szánt segélyt, hanem fegyvereket tartalmaz. A fegyverembargót a Balkánon folyó háborúk miatt rendelte el a világszervezet.

Az egyik felmentett vádlott, Carlos Krumm tábornok a vallomásában elmondta, hogy az akciót személyesen jóváhagyta Augusto Pinochet tábornok, a chilei haderők akkori főparancsnoka is. Az ügy egyik mellékszála, hogy a hadsereg fegyverzeti főnökségének egyik vezetőjét meggyilkolták, miután jelentette Pinochetnek a visszaélést.

A történet sajtós, aligha vigasztaló fordulata, hogy 1990-ben az Antall-kormány jóváhagyásával adott el a Technika Külkereskedelmi Vállalat 10 ezer Kalasnyikov gépfegyvert és 2,274 millió darab lőszert Horvátországnak.

HITEL VAGY ÁLLAMOSÍTÁS?

CHÁVEZ ULTIMÁTUMOT INTÉZETT A BANKOKHOZ

Hugo Chávez venezuelai elnök államosítással fenyegette meg az ország magánbankjait arra az esetre, ha nem finanszírozzák kellő mértékben a hazai mezőgazdasági kistermelőket.

A venezuelai törvények értelmében a magánbankoknak is részt kell vállalniuk a kormányprogramok és projektek részleges finanszírozásában. Venezuelában a három meghatározó magánbank a Banesco, a Mercantil és a spanyol Banco Bilbao Vizcaya Argentaria leánybankja, amelyeket név szerint is megemlített, az államosítást is kilátásba helyezve Chávez az Aló Presidente című, szokásos vasárnapi tv-műsorában. A venezuelai elnök utalt arra, hogy az illetékes kormánytagok arról tájékoztatták, hogy a tavalyi esztendőre a magánbankok számára előírt több mint nyolcmilliárd dolláros kis- és középtermelői finanszírozási keret java része a nagy mezőgazdasági termelők zsebébe vándorolt.

Chávez utasította Elías Jauát, mezőgazdasági miniszterét, hogy tájékoztassa a bankvezéreket: hamarosan törvényt fogadtat el, hogy a magánbankoknak előírt mezőgazdasági kölcsönözhetőket egy állami alapba utaltassák. Chávez elnök 1999-es hatalomra jutása óta számos szektorban – köztük az olaj-

és aranybányászatban – hajtott végre államosításokat. Jelenleg is csaknem kéttucat per van folyamatban az elrendelt államosításokkal összefüggésben, így az Exxon és a ConocoPhillips cégekkel való viták is a bíróság előtt vannak. Az elmúlt

13 évben közel 3,6 millió hektár földet vettek állami tulajdonba Venezuelában: a parasztok ugyanakkor ingyenes földjuttatásban részesülnek szövetkezeteik révén; csak 2011-ben egymillió hektár termőterülethez jutottak ily módon. ■

Fidel Alejandro Castro Ruz
President of Cuba

*Para los revolucionarios
húngaros.*

Fidel Castro

*Julius 28 de 2011
7:24 P.M.*

BIZTATÓ SZAVAK KUBÁBÓL

Kubában jól ismerik a Munkáspártot. Ismerik küzdelmünket a tőkés rendszer ellen, ismerik helytállásunkat nemzetközi téren, és ismerik nehézségeinket is. A múlt héten Kuba történelmi személyiségétől, a kubai forradalom élő jelképétől, Fidel Castro Ruztól érkezett kedves ajándék, egy dedikált fotó.

„Para los revolucionarios húngaros”, azaz „A magyar forradalmároknak.” A képet Soraya Alvarez Nunez, a Kubai Köztársaság magyarországi nagykövete adta át a Munkáspárt elnökének.

A találkozón Thürmer Gyula a Munkáspárt támogatásáról biztosította a Kubai Kommunista Párt vezetését a szocializmus erősítésére tett erőfeszítéseikben, és sok sikert kívánt a párt Országos Pártértekezletéhez.

DAVOS: MIATTATOK VAGYUNK SZEGÉNYEK!

Idén is tüntetők fogadták a világ gazdagjainak elit találkozóját Davosban.

A „Kriszis: Davosban gyártották”, „A gengszterek Davosban buliznak”, valamint a „Miattatok vagyunk szegények” transzparenszeket az ukrán Femen szervezet tagjai emelték fel, a különböző antiglobalista szervezetek aktivistái pedig össze is csaptak a rendőrökkel.

A Világgazdasági Fórumon politikusok, így például Angela Merkel német kancellár, milliárdosok, mint Soros György vitatják meg a „világ jövőjét”.

A rájuk kíváncsiak fejenként 19 ezer dollárért juthatnak belépőhöz, ám ilyen csak a hasonló nevű svájci szervezet tagjai igényelhetnek. A társaság tagdíja évi 52 ezer dollár, egyszerű tagság esetén. Az egyszerű tagok egy jegyet igényelhetnek, jegyükkel bejutnak az általános előadásokra és a „nagyközönség” számára is nyitott rendezvényekre. A következő fokozat az üzleti tagoké, ők 137 ezer dolláros éves tagdíjat fizetnek, no meg a jegyet, amellyel azonban már minden ajtó megnyílik előttük. ■

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.